

בית כנסת

★☆☆"בית יוסף"☆☆★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: עוזי ומעוזי

מקום: נהונד

פרשת בחוקותי

1 ביוני, 2024

עלון מספר 1188

כ"ד אייר, תשפ"ד

הדלקת נרות 8:20 * שקיעה 8:02 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:45 * מוצאי שבת 9:07, וע"פ רבנו תם 9:37 * זמן טלית 4:02 * שעה זמנית 86:00
עלות השחר 3:45 * נץ החמה 5:28 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 7:09
צאת הכוכבים 9:02 * סוף זמן קריאת שמע 8:03 * סוף זמן עמידה 9:29 * חצות היום והלילה 12:53

בשבת מברכים ראש חודש סיון שיחול ביום שישי, 7 ביוני

המעונין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעונין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

שלא נעשה הפרדה ביניהם, אלא כולם משפטים וחוקים מה' יתברך עלינו. וחייבים לקיימם בלי הבנה מצידנו, אלא זה הדבר אשר צוה ה', ותו לא, אז יגיעו כל הברכות עלינו ונתנה הארץ יבולה, וחרב לא תעבור בארצכם, וישבתם לבטח עליה, והכל יהיה בסדר ובשלום, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

"וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק...". יש להקשות למה לא נזכרה זכות אמהות? אלא כיוון שכתוב בכל אחת תיבת "אח" בא לרבות האמהות. אם כן, יש לנו ארבע אמהות, וכתוב כאן שלוש פעמים תיבת "את". ואיפה האם הרביעית? האם הרביעית היא רחל אמנו, היכא רמיזא? לפי שרחל אמנו היא תמיד עומדת לפני ה' ומבכה על בניה ולכן אין צורך לזכור אותה בפסוק זה אפילו ברמיזא, וגם יש להקשות: למה לא נאמר זכירה ביצחק כמו שנאמר ביעקב ובאברהם? לפי שאפרו של יצחק אבינו צבור ומונח על גבי המזבח, וה' מביט באפרו תמיד, לכן לא נזכר זכירה ביצחק כמו רחל

הפרשה פותחת בענין קיום המצוות, בלשון הליכה. למה? אלא מלמדת התורה לנו, שכל מקום שהולך בו או אליו, חייב כל יהודי שילך עם החוקים שחקק לנו ה'. כלומר, אם אתה הולך לעסוק במסחר שלך, תיקח איתך מצוות התורה, זאת אומרת שתשא ותיתן באמונה, ולא תונו איש את חבירו. ולמה נקראות מצוות אלו של בין אדם לחבירו בשם חוקים? אלא כמו שאתה מקיים מצוות התורה שהן חוקים, ובלי הסבר ובלי הבנה, אלא גזרתו של המקום עלינו, כך בין אדם לחבירו, חייב להתנהג בלי הבנתך ובלי שכלך, ואם אתה מתנהג עם חבירך לפי ידיעתך, עלול להגיע למשפטי סדום ועמורה, ויתחיל לפי דעתו לנקום ולנטור, ולשנוא ולהעניש לחבירו כפי דעתו והרגשתו, ולא לפי משפטי ה', דעת הרבנים ודעת התורה. לכן, קיבלנו על הר סיני שני לוחות התורה, הלוח הראשון מהווה בעיקרו חיוב האדם בין ה' למקום, והלוח השני מהווה בעיקרו חיוב האדם בינו לבין חבירו, וקיבלנו אותם ביחד, וצמודים זה לזה, ללמדנו,

אמנו בדיוק.

פרפראות על מסכת אבות

"האומר שלי שלך ושלך שלי עם הארץ". איזהו עם הארץ אמיתית? זה שמחלף ואומר לה': "שלי", היינו יראת שמים, שהיא בידי אדם, היא שלך, כלומר, שה' ימציא לו יראת שמים, ועל "שלך" כגון הממון והבריאות וכל דבר גשמי, הם ביד ה'. ואפילו הכי אומר על הגשמיות, הם שלי בבחינת כוחי ועוצם ידי. (רבינו שמחה)

היסטוריה בקצרה: 150 שנה אחרי

החורבן 230 למנינם

כיוון שנפטר רבן שמעון בן גמליאל אביו של רבינו הקדוש לעולמו, עמד הרבי תחתיו בשנת 150 למנינם, והיה פחות מבן שלושים שנה. וישב הוא בראש הסנהדרין, ומלבד שהיה גדול בתורה, גם היה גדול בעושרו. ואף ספינות היו לו לרבי, וכבר נתן לו אנטונינוס אלפיים שדות משובחים באריסות, וכל יום שלח לו אנטונינוס שקים גדולים מלאים דינרים של זהב. וגם לא היה אוכל בערב שבת כדי לאכול לתיאבון בליל שבת. ואמרו על הממונה על הסוסים של בית הרבי, היה עשיר יותר משבור-מלכא, מלך בבל. והיה אומר: כל המקבל עליו תענוגי העולם הזה, מונעים ממנו תענוגי העולם הבא. ובשעת פטירתו הרים קולו לפני ה', ואמר: מעיד עלי שמים וארץ שלא נהניתי בעולם הזה אפילו באצבע קטנה שלי. וגם זכה הרבי לתואר רבינו הקדוש, תואר בו לא זכה אף אחד מן החכמים, לא בחייו ולא לאחר מותו. ובימיו של הרבי, היו החכמים מדוכאים בעניות ועוסקים בתורה ביגיעה, והיו רובם אוכלים על שולחנו של הרב.

הדרך לרפואה ולבריאות

למרות שנדמה לנו כי חלל הפה שהוא בית הלעיסה הוא גדול, אין למלא אותו, מכיוון שאז המזון לא יוכל להתערבל. הפה דומה למערבל מזון. כאשר הוא משמש לאחסון, אין בעיה למלא אותו על גדותיו, אך כאשר עקרת הבית תרצה להשתמש בו כמערבל מזון, היא תשאיר בו מקום על מנת שהמזון יתערבל כראוי. בדומה לכך, חלל בית הלעיסה. כאן המזון מתערבל ונוסף עליו רוק בכמות גדולה, לשם כך דרוש לו מקום פנוי. ולכן אל תכניס לפיך כף גדושה, שכן בכך תגרום לעודף שיבלע כבר בשלבים הראשונים של הלעיסה, למרות שהמזון עדיין לא נלעס כל צורכו. החלק האחרון הפנימי של חלל הפה הוא יקרא בשמו בית הבליעה, שמסתיים בקנה ובוושט הממוקמים בתחתיתו, זה ליד זה. הקנה מיועד להכנסת והוצאת אוויר לצורך הנשימה והדיבור, והוושט הוא הצינור שדרכו יורדים המזון והרוק לקיבה. הוושט פתוח כל הזמן, לקנה יש מכסה בכדי למנוע כניסת מזון לריאות. רוב הזמן הקנה במצב פתוח מכיוון שאנחנו נושמים בערך 10 נשימות בדקה, ובנוסף כשמדברים, האוויר יוצא לצורך הדיבור, ואילו הבליעה נמשכת שניות אחדות בלבד. כאשר המזון עומד להיבלע, מגיעה פקודה מהמוח לעכב את הנשימה באופן זמני, עד שהמזון יכנס לוושט, ופתח הקנה נסגר לאותן שניות, וכך המזון מחליק אל הוושט.

דברי מוסר: המחשבה והאמונה

הסיבה לרוב הבעיות בעולם נובעות מ"המחשבה והאמונה". יש בני אדם שחושבים שהם מדענים ומבינים ויודעים הכל. אדם כזה כל דבר שלא

בעל פה מפיק מרגליות וכאיש מעשה. והעיר תל אביב נזקקה לסיועו המסור, והוא שימש לה כפטרון וכמנהיג. בשליחות החכמים יצא פעמים מספר לערי חוץ לארץ, ביניהן בבל, אמריקה ואירופה. על אף עבודתו הציבורית הענפה, המשיך לשקוד על תורתו, וכתביו המרובים מכל התקופות יעידו על כך.

סיפור

בית גדול ועלייה על גביו, היה מבצרו וביתו של רבי יהודה וייץ, בעיר בארדיטשוב, לפני כמאה ועשרים שנה. והייתה בתוך הבית צהלה תמידית של ילדים מסתובבים ולומדים תורה ביחד. ילדים בכל מיני גילאים, וכשם שגילם ופרצופיהם אינם דומים, כך התנהגותם היתה שונה אחד מאחו. ורבי יהודה עומד מעליהם, ומתמסר לכל צרכם בשמחה ובאהבה ובטוב לבב. שמא תהרהרו שאחים היו כל הילדים הללו, בנים לרבי יהודה וזוגתו, ובכן, אחים הם חיו, אבל אחים לצרה, כי כולם יתומים במעונם. הילדים הללו, כולם אין להם אב או אם, או שיש להם הורים שאינם יכולים להחזיקם ולהחיותם בביתם. רבי יהודה וזוגתו אסתר, ערירים היו, לא עלינו, והם הקימו זה מכבר בית יתומים במעונם. הילדים הללו מפיתם אכלו ומימיהם שתו ועל כסותם נמו. והיו רבי יהודה וזוגתו דואגים להם כאילו היו ילדיהם שלהם. יהודי העיר וגלילותיה הכירו להם טובה על מפעלם המבורך, וכשנדדו לבקש ממון של צדקה לפרנסת היתומים, היו הכל נענים בעין יפה ובנפש חפצה. שמא נהרהר שהייתה זו משימה קלה, נקייה ונעימה, לגדל עשרות ילדים מיוסרים בייסורי נפש על הוריהם שניטלו מהם

מבין, אומר עליו שאינו קיים. וזאת הטיפשות והבערות הבזויה מכל, שהרי היא כעיסה חמוצה, שעוד רגע קט תכנס לתנור ותישרף באש. אבל אדם הפשוט המאמין, יודע ומבין שאינו אלא בשר ודם, וגם מה שאינו יודע ואינו מבין, יכול להתקיים בלעדיו ובלעדי ידיעתו והבנתו. חכם הוא אדם שיודע שאינו יודע מעט מזעיר ממה שקיים באמת. משל לאדם הנוסע ברכב בלי לדעת איך פועל מנוע. חוסר ידיעתו זו, אינו מונע מן הרכב להאיץ ולנסוע במהירות של מאה ועשרים קילומטרים בשעה. רוב האנשים אינם יודעים ממה מורכבת טיפה אחת של דם. גם ללא ידיעתם הטיפה זורמת ומזרימה חומרי חיים ובריאות לתאים המתחלפים בגופם, במשך שמונים שנה ויותר. ואם כל זה בדברים גשמיים שיכול אדם ללמוד ולחפש אותם עד שידעם? כל שכן בדברים רוחניים שאין בידינו לדעת ולתפוס אותם ולהבין אותם. לכן עלינו להאמין ולחשוב שאין יד שכלנו מגעת להבין דברים רוחניים העומדים ברומו של עולם. (לגדולתו אין חקר) לכן עלינו לתפוס בענווה, ולהאמין שכל דברי התורה ודברי חז"ל הם אמת ואפילו אין מבינים אותם והי ישמרנו אמן.

הראשון לציון: רבי בן ציון עוזיאל

1880-1953

בשנת 1923, מספר חודשים לאחר שנתמנה הרב עוזיאל כראש הקהילה בסלוניקי, החליט לחזור לארץ ישראל. הוא קרא לכל יהודי סלוניקי לבוא בעקבותיו ולחונן את עפר הארץ הקדושה, ורבים אכן נענו לו. וכשהגיע לארץ, נתמנה כרב הראשי הספרדי של תל אביב. עד מהרה הוכר כפוסק רב מעלה, בנושא בעול הציבור, כדרשן

או שהם ניטלו מיד הוריהם, וודאי זה לא היה ולא יהיה.

דינים: הלכות גאווה

1 - יש כמה מחלות שונות וחרמורות בעולם ונפוצות בכל מקום, אבל יש מחלה שנפוצה יותר והיא איומה, והסבל הנגרם ממנה הוא קשה פי כמה. ואין הרופאים יודעים כיצד לרפא אותה.

2 - המחלה הזאת היא קשה ומסוכנת, והאדם עצמו החולה בה אינו יודע שהוא בפועל חולה, והיא מחלת הגאווה.

3 - אם אומרים לאדם שהוא גאה, מיד מתעצבן ושואל: אני? אני ידוע והכל יודעים שאני עניו, אבל לא כמשה רבינו, שנאמר עליו: והאיש משה עניו מאוד מכל האדם.

4 - אבל באמת, מידת הגאווה היא משוקצת מאוד, והיא שורש המידות הרעות, ועליו אמר ה': אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה (במקום) אחד. ורבותינו גלו לנו שרוב העונשים והמחלות וההפסדים שבאים על האדם הם בגלל הגאווה שלו.

5 - כל המידות שיש בעולם יכול להשתמש בהם במשהו או בקצת ובשעת הדחק דווקא, אבל מידת הגאווה היא רעה חולה ועליה נאמר מאוד מאוד הוי שפל רוח.

6 - מהי הגאווה? היא שחושב האדם שהוא ראוי למעלה וכבוד יותר ממה שיש לאחרים, בגלל חוכמתו או יופיו או עושרו וכדומה, ואפילו שבאמת יש לו יותר, אסור לו להתגאות.

התורמים לעלון זה

האדון מרדכי גנדי הכהן ואשתו הגברת לינדה ובניהם לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה אמן. *** הבחורה המבורכת רוטי דוד פרחי והוריה והורי

הוריה ואחיה ואחיותיה לברכה ולהצלחה ולהיות כלה אמן. *** האדון עזרא יצחק גנדי הכהן ואשתו הגברת פרידה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת מלכה טוס ובניה לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון הלל טוויל מעלי הכהן ואשתו הגברת נינה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת סילוא-סבות ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים אברהם, מוריס ואדוורד רימון ואחיותיהם אסתר, בירטא, נורמא למשפחת כהן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם ג'ול בת בהייה ע"ה אמן. *** הגברת סוזי פרחי ובעלה האדון דוד ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח אברהם בן לינדה ע"ה אמן. *** הגברת תניא ענתבי ובנה האדון סולי שאלו ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה לינדה בת טירה אסתר ע"ה אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולרפואה שלמה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,250. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל-196,100, +500 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה יבורך מפי עליון אמן.

www.BethYosef.com